

FEDERATIEVEN

PORT BETAALD
PORT PAYE
DOORN
PAYS-BAS

MEER WELVAART
door 'n
SLANKE OVERHEID
en 'n
SCHOON MILIEU

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

5807
VERKIEZINGEN '94

maart 1994

Inhoud

uw voorkeurstem	- 3
ieder mens is uniek en zeer de moeite waard	- 4
de verzorgingsstaat	- 5
verbetering van de democratie	- 6
opheffen van de werkloosheid	- 7
minder belastingen	- 8
afslanking van de overheid	- 9
onderwijs	- 9
gezondheidszorg	- 9
criminaliteit	- 10
gezonde voeding en een schoon milieu met echte landbouw	- 11
geen ecotax	- 11
milieuvervuiling	- 12
vluchtelingen	- 13
de oorzaak van de armoede in de derde-wereld	- 13
inflatie en speculatie	- 14
de UNO-dollar en het "stenen in brood veranderen"	- 15
vijf criteria voor de ontwikkeling van de mens	- 16

Voor bijdragen en advertenties, redactie adres:

Federatieven, buntlaan 11 3941 MG DOORN

Tel. 03430 - 13931 / 16541 : Fax. 03430 - 20415

redactie: Klaske de Visser, Jos Molenaar, Leo Visscher, Dirk de Vries

Het devies van de federatieven luidt "non nobis Domine, non nobis", derhalve claimen wij geen enkel auteursrecht en kunt u vrijelijk gebruik maken van de verworven inzichten vermits u deze inzichten ten dienste van de samenleving aanwendt .

Verkiezingen 1994

Geachte leden, beste vrienden,

Tot onze opluchting is in Oosterhout gebleken dat politiek en sociaal vernieuwende inzichten aanslaan bij kiezers. Na vier jaar gemeenteraadswerk, waarbij Kees Noltee vaak werd afgedaan als utopist, is zijn percentage kiezers gestegen van minder dan drie procent naar ruim tien in de stad Oosterhout. Tevens hebben, naar aanleiding van dit resultaat, meer dan dertig Oosterhouters te kennen gegeven een actieve bijdrage aan het komende raadswerk te willen leveren.

Indien wij hieruit mogen afleiden dat sociale vernieuwing wel degelijk wordt gewenst door een niet onaanzienlijk deel van de kiezers, dan is het naar onze mening ook van belang mee te doen op landelijk niveau.

Alhoewel ik weet dat u het ongetwijfeld zeer druk hebt, wil ik u toch om enige bijstand en ruggesteun vragen voor deze komende tweede kamer-verkiezingen. Onze kandidaat hiervoor is **Bill Dobson** uit Middelburg, terwijl Kees Noltee zal deelnemen in de steunfractie.

De belangrijkste obstakels die nog een voorspoedige oplossing behoeven, zijn:

- a) Een financieringstekort van ruim dertien duizend gulden. (Een aantal leden/vrienden hebben reeds een bijdrage toegezegd of gestort, waarvoor onze hartelijke dank.)
- b) Verspreiding verkiezingsfolders (zie bijgesloten concept-folder)
- c) Publiciteit in de media en vooral doelgerichte informatie naar de vermoedelijke "eigen achterban".

Mocht u iets kunnen bijdragen aan de aanpak en / of oplossing van dit drietal problemen dan verplicht u ons ten zeerste.

Federatieven op nr. 6 van lijst ? van de Nieuwe Partij.

De federatieven doen mee op een gezamenlijke lijst, genaamd de Nieuwe Partij, van een twaalfstal groeperingen die naar politieke vernieuwing streven. Deze lijst kent geen rangvolgorde zoals te doen gebruikelijk in de politiek. Dus door uw stem uit te brengen op een lid van de federatieven, in dit geval op **Bill Dobson** (6e op de lijst), gaat uw stem niet naar nr. 1 enz. maar blijft behouden voor de federatieven.

Zodra, begin april, het lijstnummer van de Nieuwe Partij bekend is, zullen wij u hiervan op de hoogte brengen.

Diegenen die de campagne financieel willen ondersteunen verzoeken wij een bijdrage te storten op postbanknr. **28.21.351** t.n.v. Federatieven te Doorn, met vermelding; '**verkiezingen '94**'.

Programma

1994 wordt een belangrijk jaar ! De samenleving staat voor een toekomst-bepalende keuze. Zij dient een keuze te maken die onomkeerbaar is.

- Of zij kiest voor toenemende bureaucratisering met armoede en gebrek door uitbreiding van de geldverslindende overheid, wat de oude partijen voorstaan.
- Of zij kiest voor sociale vernieuwing met een afgeslankte overheid die borg staat voor gelijke rechten en welzijn van de gehele samenleving.

Onder de titel "*meer welvaart door 'n slanke overheid en 'n schoon milieu*" hebben wij getracht in het hiernavolgende een aantal inzichten te formuleren die tot werkelijke sociale en politieke vernieuwing kunnen leiden.

MEER WELVAART

door 'n SLANKE OVERHEID en 'n SCHOON MILIEU

De tijd lijkt te zijn aangebroken om een sociale vernieuwing van politiek en wetgeving tot stand brengen. Het machtsdenken is inmiddels een heilloze weg gebleken. Het eeuwenoude uitgangspunt dat het nodig is om de baas te zijn lijkt zichzelf te hebben overleefd. Politieke begrippen als links en rechts leiden tot strijd en immoraliteit. Zij komen voort uit het voorchristelijke *'ieder voor zich en god voor ons allen'* en uit het schijnwetenschappelijke *'survival of the fittest'*. Voor een leefbare wereld is broodnodig; solidariteit, samenwerking, wederzijdse hulpverlening.

"Ieder mens is uniek en zeer de moeite waard", zei prinses Irene in 1983 tijdens een vredesdemonstratie in Den Haag. De politici destijds, oordeelden zeer geringschattend over haar indrukwekkende toespraak. Politici zijn gewend kritiek te leveren, de ander af te breken.

Door kritiek blijven we oppervlakkig, *beschouwen* we de buitenkant. Door werkelijk naar elkaar te luisteren verdiepen we ons in de ander en *beleven* wat zijn wezen uitspreekt. Door dit beleven van de ander worden onze wederzijdse kwaliteiten zichtbaar, en kunnen we elkaar helpen, aanvullen en samenwerken. Vanuit deze instelling wordt het mogelijk ons actief en eerlijk inzetten voor het welzijn van de gehele samenleving.

Economie mag niet ontaarden in genadeloze concurrentie, milieuvernietiging en uitbuiting van de werkende mens, maar behoort het middel te zijn voor de materiële behoeftevoorziening van de gehele samenleving in een wereldwijde verbondenheid.

Laten wij eens bezien of we de politiek kunnen bevrijden van haar machtswaan en onvermogens door de huidige sociale problematiek van onze samenleving te toetsen aan de volgende vijf morele criteria:

morele hygiëne
rechtvaardigheid
maatschappelijke kwetsbaarheid
sociale verantwoordelijkheid
geestelijke vrijheid

∞∞∞∞
∞∞

De verzorgingsstaat

De tragiek van het socialisme is dat zij de staat ziet als een machts-instrument voor het verwezenlijken van haar idealen. Het tragische resultaat is echter een verbureaucratiseerde koude samenleving waarin iedereen niets meer zelf doet maar roept;

“daar dient de overheid voor te zorgen”.

Deze verzorgingsstaat raakt daardoor geheel overwerkt.

De ziektesymptomen zijn duidelijk zichtbaar; belastinghonger, regelzucht, bemoeizucht, immorele wetten en daarnaast uitwendige gezwellen zoals fraude, racisme, egoïsme, criminaliteit enz.

De afgelopen 150 jaar is de staat door haar gulzigheid steeds corpulenter geworden en daardoor zeer kortademig.

Door veel te veel op zich te nemen is de staat ziek

geworden en dient een afslankingskuur te ondergaan.

De staat zal zich pas weer gezond en in haar element voelen als zij zich mag beperken tot haar wezenlijke taak; *zorgdragen voor een menswaardig en menselijk bestaan door rechtvaardige wetgeving.*

In het hiernavolgende willen wij een diagnose stellen en de nodige recepten voorschrijven opdat de staat weer gezond kan worden.

Verbetering van de democratie

Van politici wordt verlangd dat zij over alles en nog wat besluiten kunnen nemen. Dit vereist een schier oneindige deskundigheid van alle facetten van de samenleving, wat door geen mens -dus ook geen politicus- is op te brengen. Met als gevolg dat deze besluiten vaak geheel verkeerd uitvallen. Een politicus zou hier nog wel mee kunnen leven indien de gevolgen van zijn besluiten alleen voor zijn eigen rekening komen.

Wat de politicus echter mismoedig maakt en voor zijn tijd doet verouderen is de last die hij ervaart in het besef dat de samenleving de gevolgen van zijn mislukkingen moet dragen.

Het zal hem of haar een zucht van verlichting doen slaken indien de staat de hiernavolgende wet mag uitvaardigen:

“Democratische rechtsbesluiten dienen tot stand te worden gebracht door diegenen die de gevolgen van deze besluiten moeten ondergaan of willen dragen”.

Met als grondvoorwaarde:

*“Voor een rechtsgeldig besluit is vereist
dat geen van de partijen wordt overvraagd”*

Opheffen van werkloosheid

De afgelopen jaren hebben wij allen kunnen zien hoe ministerpresident Ruud Lubbers geworsteld heeft met het werkloosheidsprobleem. Zelfs zodanig dat hij heeft besloten zich niet opnieuw beschikbaar te stellen maar zichzelf een periode van bezinning en verinnerlijking te gunnen.

Dat de politiek dit probleem niet aankan is niet zo verwonderlijk daar werkloosheid naast het rechts-aspect (verwoord in de algemene mensenrechten) ook een milieu-aspect en een economisch-aspect kent. Als we deze gordiaanse knoop willen ontwarren dienen we allereerst deze drie aspecten afzonderlijk te onderzoeken.

- a) Primair is het *economische aspect*, "hoeveel arbeid is, in deze tijd van automatisering, nodig om in de materiële behoeften van alle mensen te kunnen voorzien?" Deze vraag kan alleen het bedrijfsleven beantwoorden. Wij stellen dan ook voor dat het bedrijfsleven zelf dit aangeeft en bepaalt. (bijv. middels de Sociaal Economische Raad, de SER)
- b) Het *milieu-aspect* vereist dat wij niet meer grondstoffen verbruiken dan strikt nodig is. Met andere woorden de economie dient alleen datgene te produceren wat echt nodig is, waar werkelijk behoefte aan is. De economie dient dan niet langer gericht te zijn op consumptie-dwang ten behoeve van meer omzet en meer winst.
Tevens is het noodzakelijk dat milieu-schade wordt hersteld en dat (tbv. eerlijke concurrentie) de herstelkosten in de prijs zijn opgenomen.
- c) Het *rechts-aspect* tenslotte is een morele vraag, het is namelijk de vraag: "*Willen wij een medemens tekort doen indien hij niet zelf in zijn materiële behoeften kan voorzien?*" Kunnen wij het aanzien als een medemens, door gebrek aan werk of onvermogens, dreigt ten-onder te gaan?"

Samenvattend volgt uit het voorgaande:

- a) Het bedrijfsleven bepaalt zelf (middels de SER) hoeveel arbeid nodig is, en overlegt met de vakbonden hoe deze arbeid het beste verdeeld kan worden.

- b) zie hfdst. milieuvulling blz. 12
- c) De overheid stelt jaarlijks, gebaseerd op de materiële levensbehoeften, een algemeen en rechtvaardig *burgerschapsinkomen* vast en ziet erop toe dat 'ieder krijgt wat hem toekomt'.

Dit geheel biedt jongeren de kans hun creativiteit te ontplooien en stimuleert bovendien de kleinschaligheid, het vrije ondernemerschap in klein- en middenbedrijf.

Minder belastingen

Ooit kwam ons land in opstand tegen de tiende penning van Alva. Het volk had bezwaar tegen een belasting van tien procent. Zij voelde dit aan als onrechtmatig!

Tegenwoordig bedragen de belastingen en heffingen gezamenlijk meer dan 70% en loopt het volk niet langer te hoop maar tracht deze immense belastingdruk wel te ontlopen door ontduiking.

Het is ontstellend je te realiseren hoeveel vormen van belasting de overheid heeft bedacht om in haar gedurige geldhonger te voorzien. Om er een paar te noemen: inkomstenbelasting, loonbelasting, overdrachtsbelasting, onroerendgoedbelasting, milieuheffing, riool- en reinigingsrechten, gemeentelijke en waterschapslasten, precario, hondenbelasting, kijk- en luistergelden, oprenten, zegelrechten, kampeer- en toeristenbelasting, motorrijtuigenbelasting, bijzondere verbruiksbelasting, accijnzen, huurwaardeforfait, sociale lasten, enz. enz. Van alles wat we verdienen komt uiteindelijk 90% bij de overheid terecht. En nog heeft de overheid geldgebrek ! Voor al deze belastingen is een leger van accountants, belastingadviseurs, inners, inspecteurs, controleurs, aanmaners, advocaten enz. nodig, plus dat deze diversiteit noodt tot ontduiking en criminaliteit.

Het is veel eenvoudiger, rechtvaardiger, overzichtelijker en goedkoper als belasting in de vorm van BTW op verbruiksgoederen wordt geheven.

U zult zich afvragen; waarom BTW ? Wel, als je goederen gebruikt dan onttrek je een produkt aan de samenleving, bovendien wordt dit produkt, snel of langzaam, verbruikt met als gevolg dat een nieuw produkt gemaakt moet worden. Als je daarentegen arbeid verricht doe je iets voor de ander, werk je voor de samenleving, je stelt een deel van je creatieve vermogens in dienst van de samenleving.

In een sociale samenleving strookt het niet met de rechtsgevoelens van mensen, belasting te heffen over datgene wat iemand schenkt.

Daarnaast is het ook nog zeer de vraag of het wel juist is dat de staat zelf zijn begroting beoordeelt en goedkeurt en de kosten hiervan zondermeer oplegt aan de werkende mens in de vorm van heffingen en belastingen.

Afslanking van de overheid

Stelt u zich eens voor, dat wij de overheid afslanken tot het gebied waarin zij over *kwaliteiten* beschikt: Het gebied van de rechtshandhaving, de zorg voor gelijke rechten en voor moreel verantwoorde wetten en regels. Laat bijv. de staat alleen zijn eigen apparaatskosten voor *wetgeving* en *rechtshandhaving* begroten en opgeven aan de Algemene Rekenkamer die deze begroting beoordeelt en het bedrijfsleven (vertegenwoordigd in de Sociaal Economische Raad) verplicht deze goedgekeurde begroting te voldoen.

Zowel de **Gezondheidszorg** alsook het **Onderwijsveld** dienen dan, geheel onafhankelijk van de overheid, dezelfde procedure te volgen.

Onderwijs en gezondheidszorg behoren *vrij* te zijn, en voor ieder mens *vrij toegankelijk ongeacht zijn maatschappelijke situatie*.

Dit geheel zal de belasting tot aanvaardbare proporties terugbrengen en bureaucratische verspilling voorkomen.

Voorkomen van criminaliteit

Meer moraliteit in wet- en regelgeving doet de criminaliteit aanzienlijk afnemen. Ook soberheid en eenvoud in wet en regelgeving is een bijdrage hieraan. Immers *“meer wetten geven meer kans op overtredingen”*. Daarnaast kan er meer begrip voor menselijke tekortkomingen ontstaan indien de misdadiger minder gestraft wordt, maar wel -naar vermogen- zijn schuld aan het slachtoffer vereffent.

Voor acceptatie van het vonnis is het van groot belang dat zowel het slachtoffer als de misdoener vertrouwen kunnen schenken aan diegenen die rechtspreken. Een aanzet hiertoe is *“het zelf mogen kiezen van rechters waarin men vertrouwen heeft”*. Vertrouwen leidt tot acceptatie van het vonnis en acceptatie voorkomt wrok en wraakgevoelens.

Een goed vonnis maakt het de misdadiger mogelijk iets goed te maken aan de samenleving, hetgeen leidt tot *gedragsverbetering*. Bovendien is deze gedragsverbetering noodzakelijk voor een verantwoorde vrijlating. Zo zal het ook veel menswaardiger zijn, als de gedetineerde mag werken in plaats van zijn straf te moeten ‘uitzitten’. Zoals het spreekwoord zegt; *“ledigheid is des duivels oorkussen”* terwijl *creatieve arbeid* juist helend werkt op de mens.

Daarnaast dienen ook de preventiezorg en de veiligheid in ‘de wijk’ weer in ere worden hersteld door de terugkeer van de vertrouwde wijkagent. De ‘oom-agent’ die zijn mensen kent en wordt vertrouwd, waardoor misdaad kan worden voorkomen in plaats van gepleegd en vervolgd.

Zo zal het ook nodig zijn rechtsregels, die omwille van het geldelijk gewin zijn uitgevaardigd, te herroepen of te herzien daar hun grondslag in feite immoreel is. Hier geldt zeer terecht de zegswijze: *“Overheid verbeter de wereld en begin bij je zelf”*, in plaats van met een vermanend vingertje naar Kerken en Scholen te wijzen. Ook is het absurd dat advocaten ‘recht te halen’ i.p.v. bijdragen aan een rechtvaardig oordeel.

Gezonde voeding en een schoon milieu met echte landbouw

Omdat de boer zijn land niet langer bemest met strorijke verteerde mest (humusvorming) maar, gedwongen door overheidsmaatregelen en subsidies, moet overgaan op drijf- en kunstmest (die de humuslaag afbreken in plaats van opbouwen) ontstaan milieuvervuiling en zieke gewassen die met gifstoffen moeten worden beschermd.

Het bijzondere van echte landbouw is dat zij, in tegenstelling tot industriële produktie, niet rooft maar schenkt. Enerzijds schenkt zij voedsel voor de mens en anderzijds doet bemesting de bodemvruchtbaarheid toenemen. Industrie echter, berooft de aarde van haar grondstoffen. Derhalve is het verkeerd dat de overheid, in haar streven naar kostprijsverlaging, de landbouw in het industriële proces drijft. Ook het plan ‘**Ecotax**’ te heffen op milieuvervuiling zal averechts werken, de overheid wordt daardoor, qua bekostiging, afhankelijk van de mate van milieuvervuiling. Een schoner milieu betekent dan minder inkomen voor de overheid.

Voor een goede aanpak zijn zo gezien twee zaken nodig, namelijk ‘*echte landbouw*’ en een ‘*eerlijke prijs*’.

- Echte landbouw wekt de aarde tot leven en verschaft ons gezond voedsel zonder gifstoffen.
- Geen boeren opruimen want echte boeren hebben het vermogen het milieu te herstellen.
- Geen kostbare mestfabrieken maar “*stro in de mest*” voor de humusvorming.
- *Stop de milieuherstelkosten in de kostprijs van produkten en de drang tot concurreren leidt vanzelf naar een schoon milieu!*

Milieuvervuiling

De vraag óf het milieu mag worden vervuild, is niet relevant, want de mens kan niet anders. Bij elke hap lucht, welke hij inademt, neemt hij zuurstof en geeft koolzuurgas terug. Toch is er hopelijk niemand die ons het ademen wil verbieden. Het gaat immers om de 'balans' tussen vervuilen en verrijken!

Wel is relevant, de vraag of het milieu zichzelf kan herstellen of door ons hersteld kan worden. Daar waar het milieu zich niet vanzelf herstelt, dient de veroorzaker zorg te dragen voor herstel. Veel overbodig en inefficiënt werk zal de overheid zich kunnen besparen indien zij daartoe de onderstaande drie wetten tot stand brengt.

- *Milieu vervuilende produktie is verboden tenzij de producent aantoont en garandeert dat herstel van het milieu zal geschieden voor zijn rekening en kosten.*

Dan zijn de herstelkosten in de prijs terug te vinden en niet afgewenteld op "de gemeenschap" die ze vervolgens uit de algemene middelen betaalt.

- *Het eigendomsrecht op het milieuvervuilende deel of het milieuvervuilende aspect van het produkt is niet overdraagbaar, de producent blijft eigenaar en daarmee aansprakelijk.*

Het is dan niet langer mogelijk de afvalprodukten aan een of andere obscure onderneming te verkopen, die vervolgens met de noorderzon verdwijnt, waardoor de schade niet is te verhalen.

(Deze twee rechtsmaatregelen brengen teweeg dat "schone" produkten zeer concurrerend zullen zijn.)

••Op alle verkoopprodukten wordt, duidelijk zichtbaar voor de consument, aangegeven de mate van milieu-schade in verhouding tot de prijs.

Door aan de consument de verhouding verkoopprijs t.o.v. de milieu-herstelkosten zichtbaar te maken kan deze, indien zijn financiële middelen dit toelaten, in vrijheid zijn verantwoordelijkheidsbesef gestalte geven.

Ontwikkelingshulp voor vluchtelingen

De huidige hulp aan ontwikkelingslanden leidt slechts tot politieke bevoordeling en bureaucratische corruptie en verspilling. Hulp aan vluchtelingen, die een nieuw bestaan willen opbouwen, zal een economische opbloei te weeg brengen in deze landen. Het is dus beter de beschikbare gelden voor ontwikkelingshulp te bestemmen voor de vestiging van vluchtelingen in die landen waar zij aan de samenleving een vruchtbare bijdrage kunnen leveren ?

Deze hulp kan dan worden verstrekt onder de morele voorwaarde;

“zodra de vluchteling voldoende welvarend is,

helpt hij op zijn beurt een andere vluchteling op gelijke wijze”.

De oorzaak van de armoede in de derde wereld

In de huidige wereldhandel is helaas nog een immoreel element aanwezig. Het streven van de USA naar een vrije wereldhandel, die eng-nationalistische politieke motieven uitsluit, kan een belangrijke stap voorwaarts betekenen voor welvaart in de gehele wereld.

Dit streven zal namelijk leiden tot één wereldeconomie zonder politieke vertroebelingen, ware het echter niet dat de USA op het overleg te Bretton-Woods (tijdens de tweede wereldoorlog) een addertje onder het gras had verstopt. De naam van dit addertje luidt *‘inflatie’* of in gewoon rond nederlands gezegd ‘geldmanipulatie’ of ‘diefstal’.

Om dit wat nader toe te lichten is het nodig even terug te zien op wat er destijds gaande was. In de jaren dertig (het begin van de crisisjaren) werd een beurscrisis geforceerd, waardoor de goudprijs volledig instortte, met als uiteindelijk doel: "De koppeling van al het geld aan de dollar", hetgeen net zoets is als je jas aan je jas ophangen in plaats van aan de kapstok.

Na deze beurscrisis kwamen ca. zestig landen bijeen tijdens de World Power Conferences te New-York, Londen en Den Haag, met als hoofddoel: "*Vrije wereldhandel, zonder inflatie en geldspeculatie*".

Door de waarde van geld te koppelen aan een kilo graan, verkrijgt geld (waardemeter) een reëel ijkpunt in de vorm van iets dat onmisbaar is voor het menselijk bestaan, namelijk de voeding. Geld heeft namelijk, net zozeer als o.a. de lengtemaat en het gewicht, een ijkmaat nodig. Zonder de standaardmeter of de standaardkilogram te Parijs is het mogelijk bedrog te plegen door de maat iets te verkleinen. En zolang onze waardemeter, het geld geen *vasi ijkpunt* heeft zal het geldbedrog voortduren.

<< De keuze voor graan als ijkpunt ligt zeer voor de hand daar graan zeer *duurzaam* is. Bovendien is graan een *onmisbaar* voedingsmiddel waarvan de jaarlijkse totale *behoefte bekend* is en zeer nauwkeurig te bepalen. Zeer belangrijk is ook, dat voor de produktie van graan relatief *weinig arbeid* nodig is, waardoor arbeidsbesparende methoden nauwelijks enige instabiliteit kunnen veroorzaken. Daarnaast is uit onderzoek gebleken dat mondiaal gezien de totale *opbrengst zeer stabiel* is, zelfs bij het optreden van regionale misoogsten. >>

Indien we nu de situatie in arme landen bezien dan valt ons onmiddellijk op dat *geldbedrog* het kernprobleem is. Het probleem van bijvoorbeeld de koffieboer is niet zozeer de lage koffieprijs, maar de onmogelijkheid om de juiste prijs vragen. Het is voor hem volledig koffiedikkijken om in te schatten hoe hoog de geldontwaarding zal zijn tot de volgende oogst. Met als gevolg dat hij of verhongert of bezwijkt onder zijn schuldenlast.

Omwille van het veel geld kunnen verdienen met handel en valuta-speculatie, werd in 1944 te Bretton-Woods de speculatieve geldhandel opgelegd aan de wereld. En sindsdien manipuleert de U.S.A. de geldwaarden van alle overige landen, waartoe het I.M.F. en de Wereldbank een uitstekend instrument vormen.

Stelt u zich eens voor, dat we de mogelijkheid tot inflatie en speculatie opheffen door de waarde van geld aan graan te koppelen. Dan zijn stenen in brood veranderd. Het gouden graan, guldengraan, 1 gulden = 1 kg tarwe. Dit nu zal op korte termijn leiden tot de door de engelse premier Major voorgestelde harde écu binnen de EEG, en op den duur tot één wereldwijde harde munt, de **UNO-dollar** van Pieter Kooistra.

Daarmee zal "vrije wereldhandel" een zegen voor de wereld kunnen zijn, instaat om de armoede in de derdewereld op te heffen.

(te bevragen litt. o.a. "Geld, Goud en Goed" en "Sociale Economie")

Wilt u meer weten over de achtergronden van dit program, stort f 7,50 op postbanknr. **28.21.351** ten name van de federatieven te Doorn.

Wilt u meer exemplaren van dit programma, wij sturen ze u gaarne toe.

Wilt u zelfs abonnee of lid worden, ook dan bent u van harte welkom.

Federatieven, buntlaan 11 3941 MG DOORN

tel.03430-13931 / 16541, fax.03430- 20415.

∞∞

∞∞∞∞

morele hygiëne
rechtvaardigheid
maatschappelijke kwetsbaarheid
sociale verantwoordelijkheid
geestelijke vrijheid

∞∞∞∞

∞∞

grootgoud

Doe mee!

**Vraag folders voor verspreiding
onder vrienden en bekenden.**

**Help de federatieven in de tweede kamer,
niet omwille van de macht,
maar omwille van ;
sociale rechtvaardigheid
eerlijke verdeling van arbeid en welvaart
oplossen vluchtelingen probleem
oplossen werkloosheid
minder criminaliteit
een schoon milieu
minder belasting
door
minder overheid**

federatieve beweging voor sociale vernieuwing en bewustwording

